

PARAULA I VIDA

Al servei de l'educació popular i gratuïta dels infants

Aquest cap de setmana a diversos llocs del món i també a La Seu d'Urgell estem celebrant l'Any Calassanci, commemorant els 125 anys de la canonització d'un capellà nostre, St. Josep de Calassanç, i els 400 anys de l'erecció canònica de l'Orde de les Escoles Pies, per ell fundat a Roma. Josep Calassanç i Gastó (Peralta de la Sal, 1556 o 1557 - Roma, 1648) fou ordenat sacerdot a Sanaüja i pertanyia al nostre Bisbat d'Urgell. Fou estret col·laborador del bisbe Andreu Capella que aplicà la reforma del Concili de Trento a la nostra Diòcesi. Canonge i Vicari general, es conserven molts escrits seus a l'Arxiu Capitular de La Seu, ja que era Secretari del Capítol. Després fou Arxiprest de Tremp tenint cura dels preveres i parròquies d'aquell territori. I en ser enviat a Roma pel Bisbe, mentre esperava ser rebut, Déu li féu descobrir la misèria dels infants del carrer del Trastévere, i començà una iniciativa destinada a obrir camins educatius nous a Roma i a tota Europa: fundar una escola popular gratuïta, en grup, una «escola pia», on s'unissin harmònicament «pietat i lletres», el seu gran ideal. Sofrí denúncies i persecucions,

que li permeteren demostrar la bondat del seu projecte i la santedat de la seva vida. I, finalment, el Papa li atorgà l'aprovaçió, i tirà endavant una Escola que havia de ser pionera en pedagogia. Segles més tard fou proclamat Patró dels Mestres i de les Escoles populars. I així un sant sacerdot nostre esdevingué un gran educador i el fundador d'un orde estès per tot el món. Ell il·lumina i guia el camí del servei evangèlic al món educatiu, i el compromís dels preveres-mestres perquè el món rebi la Bona Nova de Jesús.

En els temps actuals de gran debat educatiu, amb tantes idees diverses i a vegades contradictòries sobre pedagogia, escola, neutralitat ideològica, transmissió de valors, presència i ensenyament de la religió, ciències i humanística, igualtat d'oportunitats i excel·lència educativa, estatalització de tot l'ensenyament i llibertat dels pares i de la iniciativa social, etc., li encomanem les nostres escoles i ensenyants, les famílies, i sobretot els nois i noies que són l'esperança del futur de la nostra societat. És Jesús qui ens ha ensenyat que «qui acull un infant l'acull a Ell mateix».

El Papa Francesc en aquest Any Jubilar Calassanci ha dit: «Que la casa co-

munica de l'Escola Pia s'ompli d'Esperit Sant, perquè es creï en vosaltres la comunió necessària per dur endavant amb força la missió pròpia dels Escolapis al món, superant les pors i barreres de tot tipus. Que les seves persones, comunitats i obres irradiïn en tots els idiomes, llocs i cultures, la força alliberadora i salvadora de l'Evangeli. Que el Senyor us ajudi a tenir sempre un esperit missioner i disponibilitat per a posar-se en camí. El lema per a aquest Any Jubilar —Educar, Anunciar, Transformar— us orienta i us guia. Resteu oberts i atents a les indicacions que l'Esperit us suggereixi. Per sobre de tot, seguiu les petjades que els nens i els joves porten escrites en els seus ulls. Mireu-los a la cara i deixeu-vos contagiar per la seva brillantor per a ser portadors de futur i esperança. L'educació obre la possibilitat de comprendre i acollir la presència de Déu en el cor de cada ésser humà, des de la més tendra infància, fent ús del coneixement humà (les «lletres») i diví (la «pietat»). Només la coherència d'una vida basada en aquest amor us farà fecunds i us omplirà de fills.»

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Curs DECA a la Universitat d'Andorra

Quaranta-nou alumnes s'han matriculat al curs DECA de la Universitat d'Andorra. Aquest any serà el 10è curs que oferim 12 crèdits Bolonya per obtenir el títol de la didàctica de la classe de Religió.

L'assignatura de Religió és una resposta a les inquietuds de mares i pares que volen una oportunitat per a què els seus fills aprenguin a l'escola allò que dóna sentit i consistència a la vida.

L'oferta i la presència normal de l'ensenyament religiós a l'escola no hauria de ser una qüestió ideològica, sinó un dret fonamental dels pares, de cara a l'educació integral de llurs fills, ja que els valors espirituals formen part essencial del desenvolupament de la persona, com recull l'article 20-3 de la Constitució del Principat d'Andorra: «Els pares tenen dret a escollir el tipus d'educació que hagin de rebre els seus fills. Igualment, tenen dret a una educació moral o religiosa per a llurs fills d'acord amb les conviccions pròpies.»

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Més estimar-te i seguir-te

En Joan sentia una inquietud, una necessitat d'aprofundir en la fe, veure què li demanava Déu en aquest moment de la seva vida. Contrastar-la amb l'Evangeli. Estava disposat a posar-hi temps, reflexió, silenci, pregària. Li van parlar dels exercicis espirituals de sant Ignasi. Cercà informació. Llegí en una pàgina web: «Si un vol desenvolupar aquella manera humana que s'inspira en Jesús de Natzaret i el seu Evangeli, cal també que recorri a una pedagogia que l'ajudi a l'art de viure. Això vol dir: conèixer més personalment l'Evangeli i la persona de Jesús, confrontar-se amb Ell i la seva Paraula, descobrir per on enfocar la pròpia vida en la societat actual amb esperit solidari, exercitar-se en la pràctica de la reflexió, del coneixement propi i del treball de les actituds humanes més bàsiques. No són ni cur-

sos, ni discursos, sinó una pedagogia pràctica per a la realització d'una experiència plenament personal sota el guiatge d'una persona experta». «Això pot ser el que busco, la resposta a les preguntes que em faig d'un temps ençà», pensà en Joan.

Les possibilitats de realitzar els exercicis ignasians són diverses. Es poden fer en recés i silenci durant un mes, durant cinc o vuit dies, en grup o individualment. També en la vida ordinària, dedicant-hi un temps diari integrable en les ocupacions habituals, fent espai per a una conversa setmanal amb l'acompanyant. Tres recessos de cap de setmana, en grup, completen l'itinerari de l'experiència. A l'hora de cercar la modalitat a seguir, convé veure quina s'adapta més bé a la persona i al seu moment i situació personal i espiritual.

En Joan escollí seguir els exercicis en la vida ordinària. A hores d'ara, el curs ja avançat, ha participat en dos dels recessos previstos i, a més, dedica amb constància una estona diària a la pregària personal, de bon matí, abans d'anar a la feina i cada setmana veu el seu acompanyant entre una mitja hora i tres quarts. Comenten el desenvolupament de l'experiència, les dificultats, els moments reeixits... «M'omple molt començar el dia amb la petició preparatòria de la pregària d'aquesta setmana: «Senyor, et demano que et conegui internament, a tu, que per mi t'has fet home, per tal que més t'estimi i et segueixi». «Qui ens separarà de l'amor de Crist? [...]. Però, de tot això, en sortim plenament vencedors gràcies a aquell qui ens estima» (Rm 8,35.37).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Al servicio de la educación popular y gratuita de los niños

Este fin de semana en varios lugares del mundo y también en La Seu d'Urgell estamos celebrando el **Año Calasancio**, conmemorando los 125 años de la canonización de un cura nuestro, S. José de Calasanz, y los 400 años de la erección canónica de la Orden de las Escuelas Pías, por él fundado en Roma. José Calasanz y Gastó (Peralta de la Sal, 1556 o 1557 - Roma, 1648) fue ordenado sacerdote en Sanaüja y pertenecía a nuestra Diócesis de Urgell. Fue estrecho colaborador del obispo Andreu Capella que aplicó la reforma del Concilio de Trento en nuestra Diócesis. Canónigo y Vicario general, se conservan muchos escritos suyos en el Archivo Capitular de La Seu, pues era Secretario del Capítulo. Después fue Arcipreste de Tremp cuidando a los sacerdotes y parroquias de ese territorio. Y al ser enviado a Roma por el Obispo, mientras esperaba ser recibido, Dios le hizo descubrir la miseria de los niños de la calle en el Trastévere, y empezó una iniciativa destinada a abrir caminos educativos nuevos en Roma y en toda Europa: fundó una escuela popular gratuita, en grupo, una «escuela pía», donde se unieran armónicamente «piedad y letras», su gran ideal. Sufrió denuncias y persecuciones, que le permitieron mostrar la bondad de su proyecto y la santidad de su vida. Y, finalmente, el Papa le otorgó la aprobación, y sacó adelante una Escuela que sería pionera en pedagogía. Siglos más tarde fue proclamado Patrón de los Maestros y de las Escuelas populares. Y así un santo sacerdote nuestro se convirtió en un gran educador y el fundador de una orden extendida por todo el mundo. Él ilumina y guía el camino del servicio evangélico en el mundo educativo, y el compromiso de los sacerdotes-maestros para que el mundo reciba la Buena Nueva de Jesús.

En los tiempos actuales de gran debate educativo, con tantas ideas diversas y a veces contradictorias sobre pedagogía, escuela, neutralidad ideológica, transmisión de valores, presencia y enseñanza de la religión, ciencias y humanística, igualdad de oportunidades y excelencia educativa, estatalización de toda la enseñanza y libertad de los padres y de la iniciativa social, etc., le encomendamos nuestras escuelas y enseñantes, las familias, y sobre todo los niños y niñas que son la esperanza del futuro de nuestra sociedad. Es Jesús quien nos ha enseñado que «quien recibe a un niño le acoge a Él mismo».

El Papa Francisco en este Año Jubilar Calasancio dijo: «Que la casa común de la Escuela Pía se llene de Espíritu Santo, para que se cree en vosotros la comunión necesaria para llevar adelante con fuerza la misión propia de los Escolapios en el mundo, superando los miedos y barreras de todo tipo. Que vuestras personas, comunidades y obras irradian en todos los idiomas, lugares y culturas, la fuerza liberadora y salvadora del Evangelio. Que el Señor os ayude a tener siempre un espíritu misionero y disponibilidad para ponerlos en camino. El lema para este Año Jubilar —Educar, Anunciar, Transformar— os orienta y os guía. Permaneced abiertos y atentos a las indicaciones que el Espíritu os sugiera. Por encima de todo, seguid las huellas que los niños y los jóvenes llevan inscritas en sus ojos. Mirarlos a la cara y dejarlos contagiados por su brillo para ser portadores de futuro y esperanza. La educación abre la posibilidad de comprender y acoger la presencia de Dios en el corazón de cada ser humano, desde la más tierna infancia, haciendo uso del conocimiento humano (las «letras») y divino (la «piedad»). Sólo la coherencia de una vida basada en este amor os hará fecundos y os llenará de hijos.»

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Consell diocesà de Càritas d'Urgell a Balaguer

Dissabte 25 de febrer va tenir lloc al Centre Sant Domènec de Balaguer la XLIV sessió del Consell diocesà de Càritas d'Urgell, sota la presidència de l'Arquebisbe d'Urgell i President de Càritas, Mons. Joan-Enric Vives, i amb l'assistència del Director voluntari, Sr. Josep Casanova; el Secretari general de Càritas d'Urgell, Sr. Carles Martín; la Coordinadora general de Càritas d'Urgell, Sra. Marta Fortuny; i els Directors de la majoria de Càritas parroquials de la Diòcesi.

L'Arquebisbe Joan-Enric va agrair, ben sincerament, la presència dels Directors de les Càritas parroquials pel treball que fan tots els voluntaris del Bisbat, i va subratllar un projecte innovador posat en marxa recentment per Càritas d'Urgell: un pis d'acollida transitòria a Balaguer.

Després de la pregària inicial, la Sra. Fortuny, com a representant de les Gestores socials parroquials, va presentar la Memòria d'Activitats del 2016. El document posa de manifest el treball en favor dels més necessitats que s'ha dut a terme al llarg de l'any passat a través de quatre grans àrees: participació comunitària; comunicació i conscienciació; acció social; i àrea de desenvolupament, anàlisi i reflexió. La Memòria inclou també el balanç econòmic de l'any 2016 que va ser aprovat per unanimitat.

A continuació, el Gerent de Nougrapats SLU, Sr. Toni Cadena, va presentar la Memòria del 2016 de l'empresa d'inserció laboral de Càritas diocesana d'Urgell, que ha permès realitzar 15 itineraris d'inserció sociolaboral. Va explicar com s'han pogut doblar les hores contractades amb els treballadors

d'inserció respecte l'any 2015 i com cada persona ha pogut comptar amb la tutoria d'un tècnic d'inserció.

El Director voluntari de Càritas d'Urgell va presentar el pla estratègic 2017-2018 per a Nougrapats SLU i el projecte d'obertura d'un nou pis d'acollida transitòria a la ciutat de La Seu d'Urgell i un nou centre de Càritas a la ciutat de Tremp, així com el pressupost econòmic per al 2017, que va ser aprovat per unanimitat.

Finalment, els Directors de les Càritas parroquials van dialogar sobre les situacions que es troben en les seves respectives seus i van acordar que la pròxima assemblea anual de Càritas d'Urgell coincidirà amb la Jornada diocesana del Bisbat d'Urgell, el proper dia 17 de juny, per tal de significar i mostrar la importància que des de la Diòcesi es dona al servei als més necessitats.

► **Reunió constitutiva del nou Consell Presbiteral d'Urgell.** El 27 de febrer va tenir lloc, a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer, la reunió primera i constitutiva del nou Consell Presbiteral d'Urgell, que va sortir de les darreres eleccions de desembre-gener, amb 17 membres, i que va presidir l'Arquebisbe Joan-Enric.

Després de l'oració inicial i de la salutació de l'Arquebisbe, en què remarcà la importància d'aquest òrgan consultiu de govern i de comunió volgut pel Concili Vaticà II, es procedí a la presa de poses-

sió dels nous membres i a l'elecció del Secretariat, que estarà format per Mn. David Codina, com a Secretari; i Mn. Gabriel Casanovas i Mn. Alfons Velásquez, com a secretaris adjunts. Posteriorment, foren designats a proposta de l'Arquebisbe el grup estable de Rectors Consultors previst pel Codi, que quedà format pels Mossens Uriel Álvarez, Antoni Ballester, Jaume Mayoral i Ramon Balagué.

El tema central de la jornada fou la crisi dels refugiats i la resposta que des de l'Església diocesana d'Urgell s'hi està donant. El Dele-

gat episcopal de Càritas d'Urgell, Mn. Jaume Mayoral, presentà l'ajuda que des de la Diòcesi s'ha ofert a aquest col·lectiu, i féu una crida perquè els Consellers transmetessin a les Parròquies la conscienciació sobre aquestes persones que han hagut d'abandonar-ho tot, fugint de guerres i persecucions, en recerca d'una vida millor.

A migdia van celebrar l'Eucaristia i pregaren per Mn. Domènec Farré, prevere d'Urgell traspassat des de la darrera reunió del Consell, i per tots els preveres de la Diòcesi.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La Quaresma és un nou començament, un camí a un destí segur: la Pasqua de Resurrecció, la victòria de Crist sobre la mort» (1 de març de 2017).

@Pontifex: «Déu ens és sempre fidel i mai no deixa d'estimar-nos, de seguir les nostres passes i de seguir-nos quan ens allunyem una mica» (2 de març de 2017).

@Pontifex: «El dejuni no és només privar-se el pa. També és partir-se el pa amb el famolenc» (3 de març de 2017).

@Pontifex: «La Quaresma ens adreça una forta crida a la conversió: som cridats a tornar cap a Déu amb tot el cor» (4 de març de 2017).

Manifest de les delegacions de Pastoral Familiar de les diòcesis amb seu a Catalunya, amb motiu de la Setmana de la Família i de la Vida

Amb el lema «L'alegria de l'amor es viu en família!» volem manifestar que l'amor viscut dins la família és el que ens fa experimentar més alegria i ens estimula a estimar-nos més i a compartir les nostres il·lusions i nequits.

Fer apologia de la família i dels valors que comporta no ha passat de moda; és més necessari que mai en els moments actuals. Sense l'experiència de l'amor no hi ha creixement de la persona i de la família. Tanmateix, avui no tothom entén el mateix per la paraula «Amor».

El Papa Francesc, a l'exhortació *Amoris Laetitia*, descriu què és estimar i com viure'l cada dia en la vida conjugal i familiar. La joia de l'amor està en fomentar el projecte familiar de comunió, tot superant els entrebancs que sorgeixen per causa de les limitacions de les persones. Estimar comporta esforçar-se a comprendre l'altra, a acceptar-lo tal com és, valorar les coses petites de la vida de cada dia, cercar la felicitat tot gaudint-la en la joia i la intimitat de la família. Per als cristians hi ha un ideal d'amor i de vida familiar: donar-se un mateix a imatge de Jesucrist, i crear una vida de comunitat, de mutu servei, segons la família de Natzeret.

Avui la família té dificultats: famílies trencades, les que pateixen per causa de l'atur, les que han d'emigrar fugint de la fam o de la violència i no troben acolliment, les abandonades injustament, etc. La

Setmana de la família de les diòcesis amb seu a Catalunya

llista és llarga. Les causes moltes: l'egoisme, l'individualisme, les estructures injustes, els interessos polítics, l'hedonisme, la manca de responsabilitat davant de les dificultats, la manca de Déu, etc., són les causes de dolor i angonya en les que es troben immerses moltes famílies.

L'alegria de l'amor viscut en família també ens ajuda a formar-nos com a persones i educar en la vida, alhora que ens dóna eines per afrontar les dificultats que puguin sorgir.

Promouen la Setmana de la Família i la Vida les diòcesis de Barcelona, Tarragona, Lleida, Girona, Sant Feliu de Llobregat, Terrassa, Tortosa, Urgell, Solsona i Vic.

Avui, diumenge 26 de març, es clou la Setmana de la Família amb una Jornada Interdiocesana celebrant el Dia de la Vida a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona, a les 5 de la tarda.

Trobada de la Delegació diocesana de Família i Vida

Dimecres 8 de març, la Delegació de Família i Vida de la Diòcesi d'Urgell es va reunir a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell sota la presidència del Delegat diocesà, Mn. Joan Antoni Mateo. Després de la pregària inicial, Mn. Mateo va informar sobre les darreres reunions d'Arxiprestos i Consell Pastoral i Presbiteral, que han demanat aprofundir en la preparació al matrimoni de les parelles que han de rebre el sagrament, tal i com ho demana la darrera exhortació apostòlica del Papa Francesc *Amoris Laetitia*. Es va acordar un material concret a proposar als Arxiprestos per a millorar la preparació matrimonial en els diferents Arxiprestats.

La Sra. Patricia Navas va informar sobre les trobades mensuals que s'han iniciat per preparar els agents de Pastoral Matrimonial que dirigeix el Vicari general, Mn. Ignasi Navarri, tot aprofundint en la temàtica d'*Amoris Laetitia*. També va informar sobre el Centre d'Orientació Familiar que la Diòcesi vol oferir per donar assessorament i recolzament a les parelles que puguin passar per un moment de dificultat, i per atendre les necessitats en el camp del matrimoni i la família.

AGENDA

- ▶ **26 de març.** «Siguem l'eco». Trobada dels centres d'esplais de Catalunya del MCECC a Agramunt. Trocajove 2017. 8.30 h: Bon dia Trocajove - 10.30 h: Inici d'activitats.
- ▶ **Del 28 al 2 d'abril.** Congrés europeu de Pastoral de Joves a Barcelona.
- ▶ **31 de març.** Recés per als laics de la Diòcesi a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer, predicat per l'Arquebisbe Joan-Enric Vives.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Is 65,17-21 / SI 29 / Jo 4,43-54]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família.

28. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / SI 45 / Jo 5,1-3a.5-16]. St. Guntram (Gontran), rei franc; St. Sixt III, papa (romà, 432-440); St. Doroteu, abat.

29. ■ Dimecres [Is 49,8-15 / SI 144 / Jo 5,17-30]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

30. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / SI 105 / Jo 5,31-47]. Sant Quirí, tribú romà, mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Divendres [Sa 2,1a.12-22 / SI 33 / Jo 7,1-2.10.14.25-30]. Sant Benjamí, diaca i màrtir (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, verge romana i màrtir; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

ABRIL

1. ■ Dissabte [Jr 11,18-20 / SI 7 / Jo 7,40-53]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; beat Nuño Álvares Pereira, religiós carmelità.

2. ■ Diumenge vinent, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Ez 37,12-14 / SI 129 / Rm 8,8-11 / Jo 11,1-45 (o bé, més breu: 11,3-7.20-27.33b-45)]. Sant Francesc de Paòla (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

Diumenge IV de Quaresma

COMENTARI

Vés a rentar-te a l'aigua de l'Enviat

La predilecció de Déu pels més dèbils és nota constant en la història bíblica de la Salvació: Abel, Jacob... Així David, *el més petit dels fills de Jesè, el bethlemita*, serà l'elegit que Déu vol per rei del seu Poble: *l'home veu només l'exterior però Déu veu el fons del cor*. Ara que esteu en el Senyor sou llum.

Així el cristià participa de la *bondat, justícia i veritat* simbolitzades en la *llum*.

Viviu com els qui són de la *llum*. L'originalitat de l'himne d'Ef és en identificar la *llum* amb Crist resuscitat.

La tradició evangèlica narra curacions de cecs simbolitzant la ceguesa espiritual.

Jn subratlla al màxim la dificultat en presentar la d'un *cec de naixement*.

Qui va pecar perquè nasqués cec: ell o els seus pares? La pregunta reflecteix la mentalitat segons la qual la malaltia és càstig pel pecat.

La resposta de Jesús és contundent: *No ha estat cap pecat ni d'ell ni dels seus pares, sinó que és perquè es manifestin en ell les obres de Déu*.

Jesús no mira el passat de l'origen de la malaltia sinó el present del cec que no pot demanar allò que desconeix (la visió), i així és Jesús qui pren de fet la iniciativa per donar-li allò que el cec no demanà ni tan sols somniava.

La seva nova vida lluminosa li ve de l'encàrrec: *Vés a rentar-te a la piscina de Siloè —que vol dir l'Enviat*.

L'autèntica piscina-bassa d'aigua que *renta* fins a donar llum és Jesucrist a qui Jn presenta sovint com *l'Enviat del Pare*.

L'ex-cec, curat amb l'aigua de l'Enviat, veurà progressivament Jesús com un *home* (v. 11), un *profeta* (v. 17), el *Fill de l'home* (v. 17) a qui *va adorar* (v. 38).

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 16,1b.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i vést-te'n. T'envio a casa de Jesè, el bethlemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.» Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té al davant el seu ungít.» Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.» Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap.» I Samuel afegí: «No queda cap més fill?» Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat.» Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí.» Jesè el féu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure.

El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell.» Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu fosc, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometem en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms; ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 9,1.6-9.13-17.34-38) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement. Aleshores escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Vés a rentar-te a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa «Enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que veïem assegut captant?» Uns responien: «Sí, que és ell.» Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla.» Ell digué: «Sí, que el sóc.» Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig.» Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.» Però altres responien: «Com és possible que un pecador faci tals miracles?» I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, tu, què en dius, d'ell?» Ell contestà: «Que és un profeta.» Li respongueren: «Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?» I el van excloure de la sinagoga. Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «Creus en el Fill de l'home?» Ell respongué «I, qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?» Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.» Li diu ell: «Hi crec, Senyor.» I l'adorà.

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sam 16,1b.6-7.10-13a)

En aquellos días, el Señor dijo a Samuel: «Llena tu cuerno de aceite y ponte en camino. Te envío a casa de Jesé, el de Belén, porque he visto entre sus hijos un rey para mí». Cuando llegó, vio a Eliab y se dijo: «Seguro que está su ungido ante el Señor». Pero el Señor dijo a Samuel: «No te fijes en su apariencia ni en lo elevado de su estatura, porque lo he descartado. No se trata de lo que vea el hombre. Pues el hombre mira a los ojos, mas el Señor mira el corazón». Jesé presentó a sus siete hijos ante Samuel. Pero Samuel dijo a Jesé: «El Señor no ha elegido a éstos». Entonces Samuel preguntó a Jesé: «¿No hay más muchachos?». Y le respondió: «Todavía queda el menor, que está pastoreando el rebaño». Samuel le dijo: «Manda a buscarlo, porque no nos sentaremos a la mesa mientras no venga». Jesé mandó a por él y lo hizo venir. Era rubio, de hermosos ojos y buena presencia. El Señor dijo a Samuel: «Levántate y úngele de parte del Señor, pues es éste». Samuel cogió el cuerno de aceite y lo ungió en medio de sus hermanos. Y el espíritu del Señor vino sobre David desde aquel día en adelante.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El señor es mi pastor, nada me falta.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 5,8-14)

Hermanos: Antes erais tinieblas, pero ahora, sois luz por el Señor. Vivid como hijos de la luz, pues toda bondad, justicia y verdad son fruto de la luz.

Buscad lo que agrada al Señor, sin tomar parte en las obras estériles de las tinieblas, sino más bien denunciándolas.

Pues da vergüenza decir las cosas que ellos hacen a ocultas. Pero, al denunciarlas, la luz las pone al descubierto, y todo lo descubierto es luz. Por eso dice: «Despierta tú que duermes, levántate de entre los muertos y Cristo te iluminará.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 9,1.6-9.13-17.34-38) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, al pasar, vio Jesús a un hombre ciego de nacimiento. Entonces escupió en la tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego, y le dijo: «Ve a lavarte a la piscina de Siloé (que significa Enviado)». Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban: «¿No es ése el que se sentaba a pedir?». Unos decían: «El mismo». Otros decían: «No es él, pero se le parece». Él respondía: «Soy yo». Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista. Él les contestó: «Me puso barro en los ojos, me lavé y veo». Algunos de los fariseos comentaban: «Este hombre no viene de Dios. Porque no guarda el sábado». Otros replicaban: «¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos?». Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego: «Y tú, ¿qué dices del que te ha abierto los ojos?». Él contestó: «Que es un profeta». Le replicaron: «Has nacido completamente empecatado, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?». Y lo expulsaron. Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo: «¿Crees tú en el Hijo del hombre?». Él contestó: «¿Y quién es, Señor, para que crea en él?». Jesús le dijo: «Lo estás viendo: el que te está hablando, ése es». Él dijo: «Creo, Señor». Y se postró ante él.